

POSTANOWIENIE

Dnia 11 marca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 11 marca 2016 r.,

skargi R. B., K. B. i A. B. – W.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku

Sądu Okręgowego w P. z dnia 11 czerwca 2013 r., sygn. akt XV Ca [...],

wydanego w sprawie z powództwa B. [...] Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością
G. Spółki komandytowej w M.

przeciwko R. B., K. B. i A. B. – W.

o zapłatę,

1.odmawia przyjęcia skargi do rozpoznania;

**2. zasądza od skarżących (pозwanych) na rzecz powódki
kwotę 1217 (tysiąc dwieście siedemnaście) złotych tytułem
kosztów postępowania przed Sądem Najwyższym.**

UZASADNIENIE

Sąd I instancji wydał nakaz zapłaty w sprawie dotyczącej spełnienia świadczenia z weksla, w terminie zgłoszono do niego sprzeciw, ale Sąd I instancji utrzymał go w mocy, a Sąd II instancji oddalił złożoną od tego rozstrzygnięcia apelację. W niniejszej skardze domagano się stwierdzenia niezgodności z prawem orzeczenia Sądu II instancji. Najbardziej istotny jest zarzut, że wypełniono weksel dotyczący zobowiązań przedawnionych, ponieważ weksel wystawiono do umowy z 2003 r., a nie 2008 r. Ma o tym świadczyć fakt, że w 2004 r. poręczyciel zmienił

dowód osobisty, a na wekslu jest jeszcze numer starego dowodu. Kwestię tę rozważał Sąd II instancji, który zauważył, że strona wcześniej tych faktów i argumentów nie zgłaszała, a powinna to uczynić już w sprzeciwie do nakazu zapłaty. Dodać do tego trzeba, że ustalenie, z jakiej umowy zobowiązania zabezpiecza konkretny weksel, stanowi element ustaleń faktycznych, co nie podlega już ocenie Sądu Najwyższego (art. 424⁴ k.p.c.). Nie są też przekonujące sformułowane w skardze zarzuty dotyczące dłużnika wekslowego, skoro świadczenia z weksla od niego nie dochodzono, lecz od jednego z poręczycieli. Nie ma też znaczenia dla ważności zobowiązania wekslowego to, czy (i czy w prawidłowej wysokości) uiszczono od niego opłatę wekslową.

Ze względu zatem na zakres kognicji Sądu Najwyższego w postępowaniu o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, a także kwestie proceduralne co do chwili, w jakiej w toku postępowania należy zgłaszać dowody, skarga nie zasługuje na przyjęcie do rozpoznania jako oczywiście bezzasadna (art. 424⁹ k.p.c.).